

Sygn. akt IV KK 455/19

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **A.B.**,

skazanego za przestępstwo z art. 310 § 3 k.k. w zw. z art. 310 § 1 i § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 6 listopada 2019 r., wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w B. z dnia 17 października 2018 r., sygn. akt III K (...), utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 28 marca 2019 r., sygn. akt II AKa (...), na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. a contrario

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w B. z dnia 17 października 2018 r., sygn. akt III K (...), utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 28 marca 2019 r., sygn. akt II AKa (...), A.B. został skazany na karę roku i 7 miesięcy pozbawienia wolności. Wyrok Sądu Odwoławczego został zaskarżony kasacją obrońcy skazanego, w której sformułowano także wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w.,

według którego to przepisu orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Toteż zasadnie przyjmuje się w judykaturze, że wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku powinno nastąpić jedynie wówczas, gdy wykonanie wyroku mogłoby spowodować nieodwracalne skutki dla skazanego, a przedstawiona w kasacji argumentacja wskazuje na wysokie prawdopodobieństwo oczywistej zasadności tego środka zaskarżenia (por. np.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 214/18; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 2018 r., II KK 425/18).

Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji.

as